

Єпринцева С.О., Підбуцька Н.В.
м. Харків, Україна

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АПАТІЇ У СТУДЕНТІВ

Останнім часом велику увагу вчених-психологів привертає пасивний, недієздатний, байдужий стан людини, який має назву апатія. Цей стан найпоширеніший у наш час, практично усі люди з ним зіткнулися. Він практично відразу кидається в око, його можна визначити за поведінкою людини – постійна втомленість, дисмотивація, відсутність віри у власні сили.

Так чи інакше всі ми стикалися з нудьгою і апатією.

І якщо цей стан ви відчуваєте всього кілька днів, то воно не становить небезпеки і у загальному - то вважається нормальним. Його можна перчекати, зібратися з думками і відправитися далі по життю. Головними мотивами нашої активності є емоції та почуття. Але ми влаштовані так, що постійно проявляти емоції, почуття не можемо, реагувати на все. Відповідно й активність падає. Проте це ще не апатія, байдужість. Апатія виникає тоді, коли ми занадто багато і занадто «сильно» («яскраво») виплеснули наші емоції і проявили почуття, в результаті чого відбувається «спустошення» емоційно-чуттєвої сфери і настає спад активності. Цей період триває не один і не два дні, а декілька днів, а іноді і тижнів.

Проте коли апатичний стан затягується на тижні, місяці і роки, то тут потрібно звернути увагу і розглянути цей стан більш докладно. І перше, з чого потрібно почати - дізнатися причини його появи. Найвразливішою віковою групою цього психологічного недуга стали студенти. Цей період життя дуже різноманітний, важкий, зі своїми психологічними труднощами. Апатія формується при хронічному негативному ставленні студента до майбутньої діяльності, або як наслідок «перегорання» через тривалий час здійснення чогось дуже бажаного, та проявляються загасанням активності.

Апатія характеризується загальною втомою, ослабленням вольових якостей та їх проявів, млявістю, зменшується фізична активність, зникають прояви будь-яких емоцій.

Апатія привертає все більшу увагу із-за її впливу на емоції, поведінку і когнитивні функції. Цілком можливо, що апатія у людей з депресією є результатом зміни емоційної і афективної обробки, але зазвичай вона може виникати під час відсутності пригніченого настрою. Апатія у студентів характеризується відсутністю інтересів, мотивації, цілей та мети, участі у соціальних заходах, хвилюванням, зниженням продуктивності і наполегливості, незацікавленістю у саморозвитку.

Список літератури:

1. Анфимов Я. А. Периодическая усталость (леность, апатия) и периодические психозы //Протоколы общества научной Медицины при Харьковском университете. – 1897. – С. 12-16.
2. Вельтищев Д. Ю., Гуревич Ю. М., Серавина О. Ф. Апатия в структуре тревожных депрессий //Социальная и клиническая психиатрия. – 1996. – Т. 6. – №. 4. – С. 21-27.
3. Федорова В. Г. Апатия на Западе и в России //Вопросы философии. – 2005. – №. 3.

*Корженко А.С., Костиця І.В.
м. Харків, Україна*

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

РОЛЬ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ФОРМУВАННІ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА-ЛІДЕРА

Складний соціокультурний процес формування у суспільстві різниць у чоловічих та жіночих ролях, поведінки, ментальних і емоціональних характеристиках торкається майже усіх сфер сучасного життя. Сьогодні спостерігається суттєве зростання інтересу до проблеми гендерних стереотипів під час підготовки майбутніх фахівців у вищих освітніх закладів. Це обумовлено тим, що гендерні стереотипи тісно пов'язані з існуючими в даному суспільстві гендерними ролями і служать для їх підтримки і відтворення. Саме тому роль гендерних стереотипів має ключове значення під час становлення майбутніх психологів-лідерів.

Сучасне суспільство, незважаючи на динамічні процеси, досить повільно змінює існуючі шаблони, стереотипи, установки по відношенню до різних своїх структур, в тому числі і по відношенню до таких соціальних груп, як жінки і чоловіки. У житті психолога-лідера дуже важливу роль грають гендерні стереотипи. На думку Н. Римашевської «Гендерні стереотипи формують соціальну суб'єктність чоловіків і жінок - як на рівні індивідів, так і в міжгрупових відносинах, тому вони надзвичайно стійкі і консервативні і порівняно повільно модифікуються під впливом соціально-культурних умов» [1; с.24]. За визначенням А. Меренкова, гендерні стереотипи це «стійкі програми